Anul al 57-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/93[illegible]

Nr. 179 Marţi 2 Iulie 1940
6 Pagini P IIII

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ADOMAŢIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN TARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

APROVIZIONAREA IN COMUN A ŢĂRILOR BALCANICE

Necesităţile creiază ele înseşi, în regulă generală, mijloacele practice de a fi satisfăcute.

Exemple avem destule în cursul actualului război, precum am avut şi în cel precedent: dela ridicarea la maximum a posibilităţilor proprii de producţie la descoperirea de succedanee, care să înlocuiască cu succes produsele cunoscute prin altele similare confecţionate din elemente procurate de economiile respective şi până la reorganizarea pe baze noui a legăturilor de schimb ce mai sunt cu putinţă măcar în anumite zone restrânse.

O asemenea încercare se face azi între ţările aparţinând Înţelegirii Balcanice, pornind dela propunerea făcută de Iugoslavia în recenta conferinţă a Consiliului economic interbalcanic ţinută la Belgrad şi potrivit căreea ar urma să se încheie un cartel interbalcanic de vânzare şi cumpărare în comun, care ar permite celor patru state neutre (Iugoslavia, România, Grecia şi Turcia) să se prezinte pe pieţele internaţionale rămase încă accesibile, ca un singur exportator şi ca un singur importator.

Este, firesc, un mijloc foarte nimerit de a se obţine avantagii superioare atât în desfacerea produselor proprii, dar mai ales în aprovizionarea cu acele mărfuri de care ţările respective duc lipsă.

In chipul acesta se înlătură mai întâi concurenţa în plasarea produselor naţionale ale ţărilor balcanice, obţinându-se o valorificare cât mai profitabilă a prisosurilor exportabile, iar în al doilea rând se obţine mai uşor şi mai avantajos livrarea mărfurilor şi materialelor indispensabile economiei şi înzestrării lor militare.

La ministerele de resort din cele patru ţări se adună în prezent materialul statistic exprimând pe deoparte disponibilităţile exportabile şi pe de altă parte necesităţile de import cu diferite materiale şi materii prime ale fiecăreea din ele, spre a servi ca puncte de orientare pentru conferinţa experţilor aceloraşi ţări şi cari urmează a se întruni la Istanbul.

Este o încercare interesantă, pe care condiţiunile grele de aprovizionare din ziua de azi au creiat-o şi o fac necesară.

Rămâne să se vadă dacă punerea ei în practică va da rezultatele aşteptate.

SVONURI DESMINŢITE

Unele posturi de radio şi agenţii au comunicat că Guvernul U. R. S. S. ar fi cerut dela noi baze pe Dunăre şi Marea Neagră.

Se desmint aceste ştiri, deoarece ele nu corespund adevărului.

Deasemeni sunt inexacte toate svonurile despre pretinse incidente la frontierele cu Ungaria şi Bulgaria.

CONVOCAREA COMISIILOR DE AFACERI STRĂINE ALE CAMEREI ŞI SENATULUI

Comisiile de afaceri străine ale Adunării Deputaţilor şi Senatului, reunite, sunt convocate pentru Luni 1 Iulie a. c., ora 16, în sala V-a a Adunării Deputaţilor.

S'AU RELUAT SERVICIILE DE NAVIGAŢIE INTRE IUGOSLAVIA ŞI ITALIA

Belgrad, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Serviciile de navigaţie între porturile iugoslave şi cele italiene au fost reluate.

Cargobotul italian „Marina" a sosit în portul Metkivici pentru a încărca lemne.

Deasemenea vase iugoslave au plecat spre porturi italiene.

GRIJE FRĂŢEASCĂ

Soarta n'a lăsat neamului românesc lungi răgazuri de linişte, şi, în cursul frământatei sale Istorii, amare au fost suferinţele poporului ce şi-a încleştat, cu îndărătnicie, fiinţa sa etnică, pe aceste meleaguri la răscrucea drumului cuceritorilor.

Crunta vijelie de foc şi de oţel, ce spinteca cerul Europei moderne, făcuse de mult să amuţească iluziile celor ce vedeau într'o societate a Naţiunilor, forul ce putea rezolvi pe cale pacinică neînţelegerile între state.

Atmosfera de nelinişte, de pregătire, de aşteptare era generală, dar nu ne-am închipuit să retrăim aevea, paginile în care Miron Costin, Neculce, Dosofteiu şi atâţia alţii au zugrăvit clipele trecutului depărtat ale băjeniilor, acea pribegire precipitată a celor zmulşi dela ogoarele şi dela căminurile lor, acea dislocare a masselor către un adăpost vremelnic, unde să găsească o frăţească primire şi o omenească înţelegere.

Şi iată iarăşi pe strănepoţii băjenarilor din timpurile lui Mihnea ori lui Radu Vodă, pornind, cu ce şi-au putut încropi din avutul ce reprezenta munca lor trudnică, spre căile refugiului, cum le-au numit cei de azi.

Ca şi altă dată, noua şi dureroasa încercare pe care soarta o trimite unui popor blajin şi muncitor, nu ne răpeşte credinţa temeinică în triumful ideei de dreptate, nu ne ia din suflete încrederea în noi, nu ne zmulge din inimi bărbăţia de a înfrunta clipele grele, cum le-au înfruntat strămoşii noştri cari au dus mai departe făclia continuităţii şi a statorniciei unui neam.

Cei depe plaiurile Basarabiei şi Bucovinei, cari şi-au părăsit căminurile în faţa adversităţii puternice de azi, trebue să găsească la noi, cei de aci, toată mângâerea, tot sprijinul şi tot ajutorul cuvenit unor fraţi în suferinţă. Să-i adăpostim, să-i hrănim, să le dăm posibilităţi de muncă, să avem grije de odraslele lor, să împărţim cu ei pâinea noastră, să facem totul spre a le îndulci durerea, gândindu-ne că îmbărbătându-i pe ei ne facem datoria de fii ai aceleiaşi mari familii, care-şi strânge rândurile în ceasurile de restrişte.

Tari pe credinţa noastră, care e la baza dragostei de neam, aşteptând să se risipească nourii, să nu cerem totul dela oficialitate, ci, fie care să-şi facă datoria de român, de crestin de frate, — să aline durerea, să micşoreze suferinţa, să usuce lacrimile celor loviţi de vitregia Destinului şi de neprevederea oamenilor.

IN FAŢA DRAMEI

de I. LUGOSIANU

In stilul rece şi precis al comunicatelor militare, Marele Stat Major ne arată că trupele Sovietice au început să treacă în Basarabia, în dimineaţa zilei de 28 Iunie, că trupele noastre au început operaţiunile de evacuare predând oraşele Cernăuţi, Chişinău şi Cetatea Albă şi că în cursul zilei de 29 Iunie ele au continuat înaintarea făcând să intre sub stăpânire străină sate şi oraşe, a căror rupere de pământul nostru are un răsunet dureros în orice suflet românesc.

E bine că ni se spune adevărul. Cei care-l ştiu sunt datori să ni-l spue, din timp şi întreg; cei care-l află trebue să ştie să-l primească cu sânge rece, oricât ar fi de aspru. Adevărul nu trebue să sperie şi nu poate speria un popor, care are experienţa seculară a nenorocirii în lunga lui istorie turburată.

Dacă trupele sovietice nu respectă linia de demarcaţie, să ni se spue; dacă focul pârjoleşte ori jaful săraceşte satele româneşti sau dacă se varsă sânge nevinovat să ni se spue. Acest popor va găsi dela sine, dacă ştie adevărul, reacţiunea cuvenită în răbdarea lui încercată, în speranţa lui neistovită, în simţul său de disciplină conştimţită şi în împotrivirea lui bărbătească. Singură ascunderea sau necunoaşterea adevărului creează panica şi alarmismul, care frâng moralul unui popor şi al unei armate. Imprejurările sunt prea grave ca să ne îngăduim să ne pierdem sângele rece o singură clipă şi dacă, în unele cazuri, cei cari au stat la posturi de comandă şi-au pierdut capul, atunci sancţiuni exemplare trebue să fie aplicate ori cât de sus.

De trei zile ţara poartă dolul a două provincii dragi. In zeci de mii de case au curs lacrimi amare pe ruinele unui ideal românesc înfăptuit pentru prea puţină vreme. Destinul vitreg a trădat un popor vrednic de o soartă mai bună.

Să cerem în genunchi iertare morţilor, cu jertfa cărora se făcuse o Românie Mare.

Primejdia nu cruţă însă pe cei ce plâng şi ameninţările se grămădesc mai numeroase contra celor ce-şi pierd cumpătul.

Primejdia nu s'a terminat şi în faţa ei suntem singuri. Unica chezăşie stă în întrebuinţarea cât mai chibzuită şi mai bărbătească a puterilor, care ne rămân. Un popor trăeşte, dacă ştie să dea dovada voinţei şi puterii lui de viaţă şi dacă are curajul să se ridice dârz în faţa riscurilor de azi în loc de a recurge la soluţia comodă de a amâna primejdia pe mâine.

Astăzi să ne consacrăm toată grija frăţească asupra convoaielor de refugiaţi, cari trebue să-şi găsească aici un adăpost prieten şi un rost nou de viaţă; să creştem în sufletele noastre speranţa neobosită a reparaţiei, care va trebui să vină, fiindcă nici o lume nouă nu va putea eşi din tragedia Europei, dacă nu va fi întemeiată pe dreptate şi mai ales să ne întoarcem gândurile cu emoţie spre acele armate româneşti, care se retrag cu ochii spre pământ pe drumurile prăfuite ale Basarabiei.

Ne dăm seama de ce-a însemnat pentru ele şi pentru noi o înfrângere fără luptă. Un destin tragic le-a împiedecat să-şi dovedească bărbăţia. Nu e vina lor. Vrednicia şi onoarea lor rămân întregi. Ofiţerii pot să-şi poarte cu cinste decoraţiile. Armata trebue să-şi ridice fruntea sus şi să privească cu ochii îndrăzneţi primejdiile viitoare, fiindcă numai credinţa nestrămutată în viitorul neamului şi hotărirea necruţătoare a sacrificiului necesar pot schimba cursul destinului.

FRANŢA ŞI EXTREMUL ORIENT

Rândurile de faţă sunt o urmare a articolului nostru anterior intitulat „Imperiul colonial francez".

După posesiunile şi coloniile din Africa, Indochina prezintă incontestabil pentru Franţa o importanţă mare din diferite puncte de vedere. E adevărat că aici nu este vorba de întinderi, care să se cifreze la milioane de kilometri pătraţi, aşa cum e cazul cu posesiunile şi coloniile franceze din continentul Africii. Indochina franceză n'are decât o suprafaţă de 740.000 de km. p. Insă, dacă ţinem seamă de faptul că în cuprinsul acestei suprafeţe nu sunt nici zone pustii şi nici regiuni ce n'ar putea fi locuite, precum şi de faptul că populaţia Indochinei franceze numără peste 21 de milioane de locuitori, reiese că, în practică, Indochina este cea mai mare posesiune colonială franceză.

Sub raportul organizaţiei administrative şi al statutului politic, Indochina franceză se împarte în două părţi foarte neegale: în „ţări de protectorat", care sunt Tonkinul, Annam, Conbodge şi Laos şi în Cochinchina, capitala Saigon şi care este o colonie. De altfel, încă din anul 1881, Cochinchina trimite un deputat în parlamentul dela Paris.

In fruntea întregei Indochine franceze stă, având ca reşedinţă oraşul Hanoi, capitala Tonkinului, un guvernator general, „depozitar al puterilor Republicii Franceze", şi bucurându-se de prerogative foarte întinse. Dispune de uscat şi de mare, staţionate în Indochina, hotărăşte operaţiile militare, organizează cu puteri discreţionare toate serviciile publice, alcătueşte bugetul general şi aprobă bugetele locale. Mai are privilegiul de a reprezenta Franţa faţă de celelalte state din Extremul Orient, având chiar dreptul să angajeze, sub rezerva aprobării ulterioare a guvernului metropolitan, negocieri diplomatice cu aceste state. Lui îi sunt subordonaţi cei patru „rezidenţi superiori" din cele patru ţări de protectorat; „guvernatorul", care este în fruntea Cochinchinei, precum şi autorităţile indigene, cărora, în chestiuni de administraţie locală, li s'au lăsat atribuţiuni destul de întinse.

Un cuvânt despre numele de „Indochina". Geografii vechi o numeau „Indra transgangetică" (de dincolo de fluviul Gange) sau „Chersonesul de aur". Insă numele de „Indochina", creaţiune, precât se pare, a geografului Malte-Brun, este cât se poate de potrivit, atât prin poziţia geografică a ţării, vecină cu India şi China, cât şi pentru faptul că exprimă unul din caracterele ei esenţiale: repartizarea locuitorilor între două tipuri de civilizaţie bine diferenţiate — repartizarea lor între civilizaţia indiană şi civilizaţia chineză.

Incă din veacuri îndepărtate Indochina a fost o ţară de numeroase invaziuni şi de migraţiuni de popoare foarte deosebite

(Continuare în pag. 2-a)

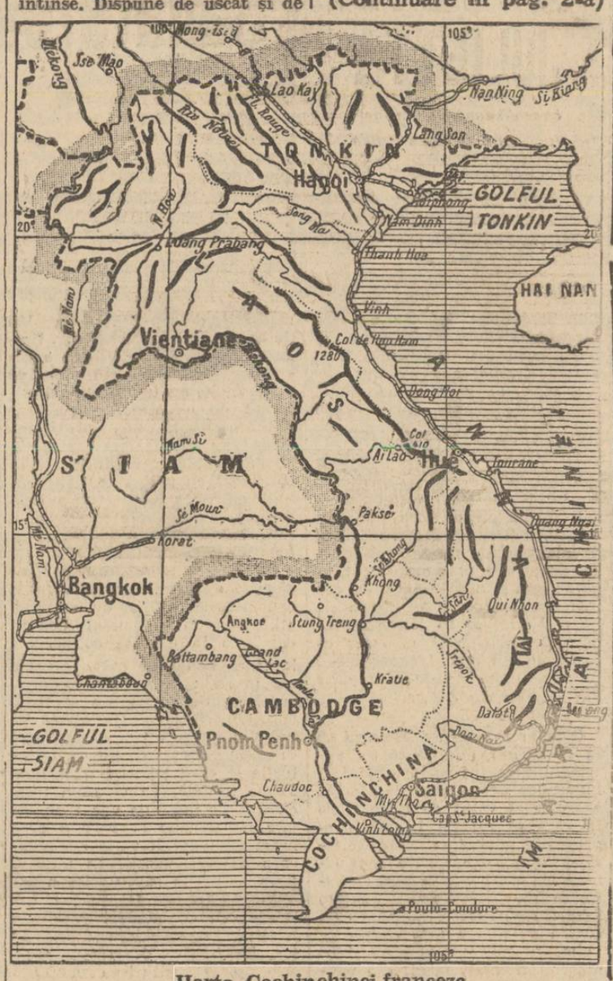

Harta Cochinchinei franceze

GUVERNUL FRANCEZ IŞI STRĂMUTĂ REŞEDINŢA LA CLERMONT FERRAND

Geneva, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Oraşul Clermont Ferrand se pregăteşte să devină noua reşedinţă a guvernului francez.

Prefectul de Puy de Dome a primit ordinul să pregătească cel mai mare hotel din oraş, întrucât în el urmează să se stabilească mai mulţi miniştri.

FABRICILE ŞI ATELIERELE NU POT DA SEMNALE CU SIRENELE

Ministerul aerului şi marinei ordonă ca până la noi dispoziţiuni, fabricile, uzinele, atelierele etc. să nu mai dea nici un semnal cu sirenele pentru nevoile curente.

GRAVE INCIDENTE

CU PRILEJUL DEMOBILIZĂRII TRUPELOR FRANCEZE DIN SIRIA

Geneva, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Ziarul „Petit Dauphinois" publică din Grenoble următoarea ştire: „Conform tratatului de armistiţiu încheiat cu Germania şi Italia generalul Mittelhauser a primit Vineri din partea guvernului francez, ordinul de a demobiliza contingentele franceze din armata anglo-franceză din Orient cari erau sub ordinele sale.

Trupele engleze au încercat a turbura această demobilizare şi grave incidente se adeveresc a fi avut loc între soldaţii francezi şi englezi. Inaltul comisar francez din Siria, d. Gabriel Puaux, a protestat în mod energic într'o declaraţie „împotriva intenţiunilor guvernului englez de a se opune instrucţiunilor date de guvernul din Bordeaux".

ITALIA ŞI SITUAŢIA DIN BALCANI

Prin telefon dela coresp ondentul nostru particular

Roma, 29. — Desfăşurarea evenimentelor din România continuă a fi urmărită cu multă atenţiune, în Italia.

Faptul că Bucureştii au evitat izbucnirea unui conflict în Balcani este apreciat favorabil aici, în cercurile politice cari doresc să fie respectată linia de conduită urmărită până acum de axă: menţinerea păcii în Balcani.

In orice caz, cercurile politice de aici socotesc că nu este favorabil a încuraja alarmismul şi nicio mişcare care ar putea duce la un conflict în regiunea dunăreană şi balcanică.

Aici, momentul pentru asemenea acţiuni nu este găsit oportun pentrucă între altele s'ar favoriza inamicii axei.

Acest punct de vedere pare a fi aci împărtăşit şi de ţările interesate.

Vestea morţii în lupta aeriană a mareşalului Balbo, guvernatorul Libiei, a cauzat în toată Italia o profundă impresie şi o mare durere. Mareşalul Balbo era unul din oamenii cei mai populari ai Italiei, fiind admirat pentru calităţile sale de luptător şi organizator. Toate ziarele italiene dau, cu caractere mari, trista veste, şi publică lungi articole în cari se arată virtuţile militare şi civile ale decedatului şi se precizează că această moarte este o foarte mare durere pentru Italia. Ducele a ordonat, pentru moartea mareşalului Balbo, ca în zilele de 30 Iunie şi 1 Iulie să fie arborate pe clădirile publice şi pe aeroporturi, drapele îndoliate.

E. C.

IN CORPUL ZIARULUI:

LĂMURIRI PENTRU REFUGIAŢI

Cum vor fi repartizaţi, în diferite regiuni ale ţării. — Obligaţiuni pentru funcţionarii publici. — Ajutoare pentru refugiaţii aflaţi în nevoie

INCARTIRUIREA REFUGIATILOR

DIN BASARABIA ŞI NORDUL BUCOVINEI

COMUNICATUL MINISTERULUI DE INTERNE

Ministerul de interne comunică următoarele:

Pentru pregătirea operaţiunilor de încartiruirea funcţionarilor şi populaţiei civile evacuate din nordul Bucovinei şi Basarabiei s'au luat următoarele măsuri:

S'au instituit comitete cu reprezentanţii autorităţilor, secretarii Partidului Naţiunii, comandanţii Gărzilor Naţionale, străjerii şi societăţile de ocrotire socială, care să organizeze primirea şi cazarea celor evacuaţi.

Arhivele şi valorile autorităţilor aduse de funcţionarii diferitelor departamente, se vor preda prin dresare de acte, serviciilor respective ale departamentelor din capitala judeţului unde vor fi plasaţi cei evacuaţi.

Comitetele vor alcătui tabele pe departamente de funcţionarii evacuaţi care se vor înainta Ministerului de Interne spre a aviza ministerele respective pentru plasarea lor la serviciu în alte localităţi din ţară.

Se va păstra legătură cu Ţinutul pentru a se asigura posibilităţile de alimentare.

In ce priveşte populaţia civilă se va căuta a se organiza asistenţa ei, întocmind tabele de cei încartiruiţi, tabele care vor fi înaintate ministerului de interne.

In ce priveşte încartiruirea funcţionarilor şi populaţiei evacuate din Bucovina şi Basarabia s'au stabilit următoarele regiuni:

Cei evacuaţi din Bucovina şi judeţul Hotin vor merge în judeţul Neamţ.

Cei din judeţele Soroca şi Bălţi vor merge în judeţul Bacău, regiunea Târgu Ocna.

Cei din judeţele Orhei şi Lăpuşna vor trece prin Tecuci şi Buzău şi se vor opri la Mizil şi Pătârlagele, în judeţul Buzău.

Cei din Tighina şi Cetatea-Albă vor trece prin Galaţi în judeţul Prahova regiunea Albeşti.

Cei din judeţele Cahul şi Ismail vor merge în judeţele Dâmboviţa, Muscel şi Argeş, în regiunea Găeşti, Topoloveni.

OPERAŢIUNILE DE EVACUARE A BASARABIEI ŞI NORDULUI BUCOVINEI

COMUNICATUL MARELUI STAT MAJOR

In ziua de 29 Iunie a. c., Marele Stat Major comunică următoarele:

Ca urmare a acceptării notei ultimative adresată de guvernul U. R. S. S., trupele sovietice au început să treacă în Basarabia, în dimineaţa zilei de 28 Iunie a. c.

In aceiaşi zi, trupele noastre au început operaţiunile de evacuare, predând oraşele Cernăuţi, Chişinău şi Cetatea-Albă.

Până în ziua de 29 Iunie, ora 12, s'a cedat teritoriul până la linia generală:

Berhomet - Sud, Cernăuţi, Romăncăuţi, Floreşti, Orhei - Vest, Chişinău, Căuşani, Lacul Alibei.

Operaţiunile de evacuare din partea noastră continuă conform programului.

ROMA ŞI BERLINUL URMĂRESC IN STRICT ACORD REZOLVAREA CHESTIUNILOR DINTRE RUSIA ŞI ROMÂNIA

Roma, 29 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei „Stefani" scrie:

In cercurile autorizate romane se declară că rezolvarea paşnică a chestiunilor dintre U.R.S.S. şi România este primită atât la Roma, cât şi la Berlin cu satisfacţie.

In privinţa svonurilor răspândite de presa străină, după care Ungaria şi Bulgaria s'ar pregăti să realizeze revendicările lor, aceeaş sursă declară că este vorba de svonuri cari au de scop să întindă conflictul.

In plus, se subliniază în aceleaşi cercuri autorizate romane că Roma şi Berlinul urmăresc în strict acord şi în deplină colaborare toate evenimentele.

Ce se spune la Atena

Atena, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Deşi presa elenă continuă să se abţie de la comentarii asupra evenimentelor ruso-române, evoluţia noii situaţii, având loc în sectorul danubiano-balcanic, este urmărită cu o atenţie susţinută.

In general cercurile greceşti sunt satisfăcute de soluţionarea în mod paşnic a chestiunei ruso-române şi cred că Italia şi Germania îşi vor urma opera de a menţine pacea în Europa Sud-orientală.

BALBO

A murit Italo Balbo. A pierit în singurul fel, în care putea închide pentru totdeauna ochii un om ca el: prăbuşindu-se cu aparatul în flăcări din înaltul cerului african, în luptă pentru izbânda patriei sale.

Cine l-a cunoscut, l-a preţuit, l-a iubit şi l-a admirat. A fost un exemplar de om desăvârşit. Un dinamism magnetic emana din întreaga lui făptură bărbătească. Inspira celor din jurul lui spiritul de sacrificiu şi voinţă de acţiune, care-l animau. Când îşi lua dejunul grăbit în picioare, în zece minute, în mijlocul a sute de colaboratori, în acel admirabil minister al aviaţiei din Roma, care era opera lui, plutea în aer voioşia şi dragostea neprecupeţită pentru camaradul, lângă care oricine e gata să înfrunte orice primejdie. Când cu ochii plini de un surâs iscoditor trecea printr'o uzină de aviaţie, o dără de admiraţie rămânea pe urma lui, şi uneltele îşi făceau par'că mai repede munca lor mecanică: Trecea pe acolo un luptător încercat al revoluţiei fasciste, un soldat viteaz, un sburător peste oceane, îndrăzneţ şi prudent în acelaşi timp, un ministru şi un mareşal al aerului, dar mai ales trecea un om, un şef şi un camarad.

Pionier al aerului, Italo Balbo n'a dat Italiei numai o aviaţie, ci i-a dat aviatori. El a creat cu spiritul lui, în care îndrăzneala nebunească se unea cu cea mai precisă şi mai înţeleaptă forţă de organizare, generaţiile de sburători, cari au ridicat atât de sus prestigiul aviatic al Italiei.

MAREŞALUL ITALO BALBO

Soldaţii pot deveni, aviatorii trebue să se nască eroi. Unul dintre cei dintâiu printre aceştia, Balbo ştia să-şi recruteze camarazii spre a da ţării sale o armă nouă şi un renume mai mare.

Pentru acest şef de rasă, Italia va şti să găsească în curând bronzul, din care Verrocchio a făcut monumentul lui Bartolomeo Colleoni.

L. L.